

بیوه‌ری شیعری ژیانه‌وه

نه شپوری بیوه نه شادپوونم
به دیگاری نه در عالمی حنستیپائی

بران

له سه ر پیشناوار داواي کاك موحسين شاسواري، ثم شيعرهم (ڙيانهوه) خويندهوه.
نازانم له بهره وهی کاك موحسين بهر له بانگكرنى من بو خويندنهوه شيعره کم
که ميکي پندا هله لگدا، يان هر ئاماده بولوان به راستي پيشان باش بولو، به چه پلله يه کي
باش پيشوازيم ليکرا.

هر پايزي ئه و ساله که کوميته بېرىۋەرېي گشتىي يه کيەتىي لاوانى
ديمۆكرات بېرىدارابۇو، گوقارى «لاوان» وەك نۇرگانى ئه و رېكخراوه بلاپاكاهوه،
منىش بولوم به هاوكاري بېرىۋەرېي گشتى و به تاييەتى هاوكاري هەرە نزىكى
گوقارە کە، کاك تەيfur بەتحايى كە پايىتى تىوان يەكىھتىي لاوان و دەفتەرى سياسى
بۇو، داواي شيعرييکى بۇ يەكم ژمارە گوقارى «لاوان» لىكىدم. منىش ئه و
شيعرهم خستە پال بابەتكانى دىكەي ئه و ژمارەيە. دەبوايە كەسىك لە دەفتەرى
سياسى حىزب بابەتكانى بىيىنایە. چەند رۆز دواتر بۇ وەرگەتنەوه يان لەگەل
کاك كەريم ئەللاودىسى كە بېرىسى گشتىي يەكىھتىي لاوان بۇو، لەنكەكەمان
لە «خدراوى» را چۈوين بۇ «شىيەجۇ» كە بىنکەي دەفتەرى سياسى لىيۇو،
بابەتكانى دىكە كاريان تەواو بۇو، تەنبا شيعره كە مابۇو و گوتبويان با كاك عەلى
حەسەناني(هاوار) بىيىنە. لەپ دىتمان كاك بابا عەلى مىھرپەروەر و كاك عەلى
دەيانناسى، منى پىن ناساندنو داواشى لە كاك عەلى كرد بە شيعره كە مدا بچىتە و
دەيانناسى، كەمكىن بۇ چاكبىكەت. بە ئامادە بولونى كاك بابا عەلى و كاك كەريم،
مامۆستا هاوار بە حەوسەللو بە راستى مامۆستايانە بە شيعره كە مدا چۈوهەوە. لە
بىرم نىيە كە چ وشەيەك يان وشەگەلىكى لى زىاد و كەمكىن، بەلام دەزانم ھەم لە
پۈوۈ واتاو ھەم لە رۈوۈ كىشەوە، ئەوەندە دەگۈنچا يارمەتىي بە جوانگەرنى
فۆرم و ناودرۇكى شيعره كە كرد. پىشتر ھەم ناويم بىستبۇو ھەم لە چاپەمە نىيە كانى
حىزبىدا شيعرم لى خوينبۇوو، بەلام ئەوە يەكمجارت بولو لە خزمەت كەسىك كە
خۆئى شاعيرىيکى ناسارو و ديار بۇو، دادەنىشتم و رېنۋىنى و ئامۆڭارىم وەردىگرت.
ئەم يەك سەعات دانىشتىنە لەگەل مامۆستا هاوار، بۇ ھەميشە ئەوي لاي من

شيعرى «ڙيانهوه» وەك زۇرىھى ئەو تاق و لۆقە شيعرانەم كە بۆم پاريزراون،
بە سەرهاتى تاييەت بە خۆئى ھەيە كۆمەلنىك بېرىھەرېي سەردەمى لاوەتىو
سەرهاتى بەشدارى لە كۆپرى خەبات و تىكۆشانم دەختەوهىاد.

كوتايىھە كانى جۆزەردان، يان دەستپىكى مانگى پوشپەرى 1981 بۇو، كە ئەم
شيعرهم نوسييە. بنكەي كۆميتەكەمان (كۆميتەي حىزبىي ناوجە حەسەنوران) لە
ئاوايى «تاقچىناۋىق» بۇو بە مەرەخەسى و سەردان ھاتبومە وە ماڭى. پىشنىيەرپەيەك
سەرەتا كەيم لە نىيۇ باخى سىوانى خۆمان لە گوندە كەمان چەشمەگۆل دامەزراند.
لە بىرم نىيە لە ڙىر كارىگەرېي چ پرووداۋىك، يان خويندەوهى چ كېتىيەكدا بۇو،
كە بۇ نوسييە شىعرىك بۇ بانگەوازىكىن كىچى كورد بۇ نىيۇ كۆپرى تىكۆشان،
دەستبەكاربۇوم. ئەوهشىم لە بىرم نىيە كە هەر ئە و رۆزە و ئەوكاتە تەواومكىد، يان
لە دوو سىن كاتى لىكداپاوا. ماوهىك دواتر، ھەيەتىكى كۆميتەي بېرىھەرېي
گشتىي يەكىھتىي لاوانى ديمۆكرات بۇ كاروبارى تاييەت بەو رېكخراوه ھاتتە
ناوجەي شنۇ. لە بىرمە ئەو وەختە بۇو كە جارى وابۇو لە شەو و پۆزىكدا چەند جار
بۇوەلەر زە دەھات. كاك پەھمان سۆفيزىادە و كاك موحسىن شاسوارى (كۆچەر)،
وام لە بىرە لە كاك كەريم بابەكى يان سەلەيم مەھمەدى، يەكىيان يان ھەر دەووكىان
ئەندامى ئەو ھەيەتە بۇون. كاك موحسىن لە شىعرو ئەددىيات و زمانى كوردى
شارەزا دەھاتە بەرچاۋ. بەو ھۆيەوە كە ئەو كات بېرىسى يەكىھتىي لاوان لە
ناوجە حەسەنوران بۇوم، ھەيەتى ميوان چەند شەۋىيەك لە بىنکەي تىيە مانەوە.
دەرفەت بۇو كە ھېننەك شىعرو نوسييە خۆم بۇ كاك موحسىن بخۇينەمە وە
لە سەرنج و تىبىنى و ئەزمونە كانى سوود وەربگەم. يەكىك لە سودە كانى ئەم
ئاشنایەتىيە ئەوە بۇو. كە كەسىك شارەزا لە شىعرو ئەددىب، دانى بە شاعيربۇونم
دادەناو لاي ھاپرىكانم شايىدە بۇ «شىعر» بۇونى ئەو نوسييەنەم دەھەن. هەر لە
سەرۋەندەدا چەند دەورەيەك بەدۋاى يەك بۇ راھىنائى يەكم خولى خوازىارانى
مامۆستايەتىي شۇرۇش لەناوجە كانى شنۇ، نەغەدە و پېرانتشار، لە شارى شنۇ بېرىۋە
چۈون. لە يەكىك لەو كۆبۈونەوانەدا كە ئىوارەيەك لە قۇتابخانە حافز، ھەيەتى
بېرىھەرېي گشتىي يەكىھتىي لاوان بۇ خوازىارانى مامۆستايەتىي شۇرۇش پېكىھەتىنە،

خوشهویست کرد. دواتر که شاخی جیهیشت و گرایهوه شار و کومهلیک و تار
و بابهتی خوی له کتیب له ژیر ناوی «شاری ویران»دا چاپکرد، دیتم له یه کتیک له
بابهته کانیدا منیشی له ریزی ئه و شاعیره لاوانهدا ناوبردوه، که دواي سه رکه وتنی
شورپشی گه لانی تیران هاتوونه مهیدانی شیعرو شاعیریهوه.

به داخهوه مامؤستا هاوارم هر نه دیتهوه. سالانیک دواتر زانیم که تیرانی
به جیهیشتوه و چووه بو دهدهوه و لات و له دانیمارک گیرساوهه توهه. به داخهوه
سدرهنجام له سالانی سه رهتای دهیه 90 زانینی له بارود و خیکی ده رونو و
مالیی ناله باردا له دانیمارک کوچچی دوایکرد. سالی 2010 که به سه فهه ریکی کورت
ریگام که وته کوپنهاگن، زور مه راقم بوو بچمه سه رگلکوی کاک نه بیی قادری که
هم له قوانغی ده بیرون مامؤستام بوو، هم له حیزب و حیزیاپه تیشدا بو
فیربیون و خوپیگه یاندن، دلسوزو پیشیوان و هاندرم بوو. کاتیک چاوساغه که م
کاک ناسر پیرانی و تی گلکوی کاک عهلى حه سه نیانیش هر له م گوپستانه يه، زورم
پیخوش بوو، چونکه له میزبیو دهه ویست له ده رهه تیکدا و هفا و پیزانینی خوم بو
ئه و مامؤستایه نیشانیده. له گەل کاک ناسرو کچه کانی چووینه سه رگلکوی هر
دوو که سایه تی کوچکردوو و چەپکە گولی ریزو خوشه ویستیمان له سه رگلکوی هر
گلکوی مامؤستا هاوار، که وتبیوه شوینیکی هه زارنه و نه دیو و له نیو بینازی و
پیپانه گه یشتندا ئه وندھی دیکه ونبیو، خاوهنى کیل و به دهندوسى شایانی ئه و
که سایه تیه ئه ده بییه نیشتمان په روهرش نه بیو. ته نیا له سه رهه ختھه داریک، ناوه که
و سالی له دایکبیون و مردنه که بی به ده ستۇخت و به دوور له هر جوانکاریه ک
نووسرا بیو. به راستی به دیتنی گلکوی هه زارنه و غەربیانه، دل و چاوم پې بیوون.
علیی حه سه نیانی (مامؤستا هاوار) له سیاسى و خەباتکارانی سه رهه می ریزیمی
شایه تی و له بەندییه سیاسییه به ناوبانگه کانی سه رهه می زه بروزه نگی ساواک بوو.
هاپری و هاوخه باتی «سوارهی تیلخانیزاده» و «چاوه» و کومه لیک له پیشەوان و
رەچەشکینانی شیعرو ئە ده بیاتی نویی کوردى له رۆژهه لاتی کوردستان بوو.
ئەگەر خوی و نە تە وە کەی خاوهنى کوردستانیکی ئازادو خودان کیانیکی کوردى

ڙيانه وه

لہ دھفته ری سہ ردھ می شاعریم

(بۇ بەشدارى كچى كورد لە خەباتى ئازادىخوازىي نەتەوە كەي دا و تراوه) لە بىرته لە يەكەم ژۇواندا،
بە گۈيى منت گەياند: ئەمن،
لە پېوانى پىتى ژياندا،
لە پىگاي مانو نەماندا،
تا بېئىم لە گەل تو دام،
ھەر ھاۋىتىم، بۇ تو پەنام؟

خوشە ویستم! ئەوا ئەمروز ھا قە لاي تو،
 تو كە دەتگوت: ھا وانلى تۆم،
 ھاتووم نيازى خۇم بىلەم، بىدويم
 لە داخوازو ویستم،
 لە ئاوات و لە پېيويستم،
 كە واپىو گۈبرىگە لە من،
 جوانە، ویستم!
 خوشە، ویستم!
 خوشە ویستم!

پاش شیوه‌ن و فرمیسک سپرین،
تیربوبون له حه‌سره‌ت و گرین،
پاش ته مه زینک به دیلی ژین،
پاش قامی ژیانی ناو به رژین،

و حکومه‌تیکی خله‌لکی و نهته‌وهی و قهدرزان بایه و له هله‌لومه‌رجینکی سیاسی
دلخواز له نیو نهته‌وه کهی خویدا مرداب، به دنیایه‌وه مه‌زارو گلکوئی شایانی خوی
دهبوو، سالانه به هه‌زاران کس له روله قهدرزانه کانی نهته‌وه کهی ۵۰ چونونه سدر
گلکوکه‌ی. دیوانی شیعره کانی و سه‌رجهم بهره‌مه کانی سه‌رله‌نوی و له فورمیکی
جواندا، چاپ و بلاوده کرانه‌وه و به نهودی نوی ده‌ناسینیدرا، به لام نهودتا نیستا
به مردویش گوشنه‌نشین و پشتگوی‌خراروه و له سوچیکی هه‌زارانه‌ی گوپستائیکی
کوپنه‌اگن، نوچمی فراموشیه! نه‌مده‌زاوی ئوه فرمیکس‌کانه‌ی هه‌لیانده‌وه‌رینم
بۆ چاره‌نوسی خه‌ماوی شاعیر، نوسه‌رو خه‌باتکاریکی کورده یان بۆ بیهه‌شی و
بنده‌ستینی نهته‌وه کهی خوم له رۆزه‌هه لاتی کورستان؟

با بیمه و سهر «ژینه و». یه کم ژماره‌ی گوفاری «لاوان» له گله‌ریزانی ۱۹۸۱دا بلاوبوه شعره گوپینی به ندهش یه کیک له با بهته کانی ئه و ژماره‌یه‌ی گوفاره‌که بوبو. دیاره ئه و کات و زور دواتریش شیعرو و نوسینی ئه ۵۵ بیم به ناوی «ع. وریا» بلاوده‌کرد و که ئه م ناو یان نازناوه ئه ۵۵ بیشه هه لگرو تیکه‌لایوی کومه‌لیک بیره‌وه ریبه که نوسینیه‌کدی با قه‌رز بن له سه‌رم و بیتی بو درفتیکی دیکه. ۵۵ بیت بلاوبونه‌وه برهه‌میکی ئه ۵۵ بی، یان نوسینیک به ناوی خاوه‌نه‌که‌ی له و روزگاره و له تمه‌نی ئه و کات مندا، چه نده بوبیته هه خوشحالی و به خونزارینم و لبره و له لویی جه‌نده خوم بیوه (انباری)، هه خواو به خوم ده‌بازنم.

نیستاش که به خوینده و هدی بیره و دریه کانی نهودیوی نه م شیعره سه رم
نیشاندن، پیتان و آنه بی «ذیانه و» به شاکار و برده میکی نه ده بی بی
ده زانم. نهود للا و ه ده قیک پره له کرچ و کالن و ناته واوی، به لام ههر چونیک هه یه
ناآینه هه سست و روانین و بیرکردن و ه دنیابینی نه و سه ره مه مه می منیکی گوندی
تازه چاوه کراوه نوئی قه لمه و، لیز په شیمان نیم به تایه تی له روانگه روانینم بو
به شدار بی که جان و ژنان له کوری تنکوشان دا.

تفیک له چه وسانه وه که،
 دامه مینه!
 یه جگار دلی خوش به تو،
 ئەم راپەرینه خاوینه
 پەم مزى سەركەوتى له وەدا
 زۆرى وەك تۆي له داونىنە.
 *

خوش ویستم!
توش و هر ناو کوپری خهبات،
جوئر تیکوشه یو و لات،
هر بینی به نه مری و
له دوارقژا،
میزوجوی خویناویمان بلن:
شانازیت پینده کهم ئه کی?
نهی له چاوی دوزمنادا،
تیری ژه هراوی، چقلی تی?
له بیرم ناچی و ئه تناسم!
ئهی قاره مان و پییواری
پیی پیرفژی «له» بیلا فاسم!
نهی حاومه ته ریزی «تانيا»!
نهی جه میله کی کوردستانی!
پیشمه رگه کی مرؤفایه تی!
نهی سه مبولي نازایه تی!

پیووش پهلوی (1360) (1981)

حہ شمہ گوں

له پاش وهی بینگانه بینزا،
به ناوشکارا خوینیمن ۵۵ مژی،
بو پر بیونی گیرفانی زل،
پیرو لاوو منال ۵۵ کوژی،
له پاش ئەوهودی تیگە یشتنین،
له گوئی گادا ئیمە خەوتتووین،
بە جوانى بۇمان رۇوون بۇوو،
چەوساواه و يەكجار دواکە وتتووین
ئەمەر قۇزى ژيانە وەيە،
رۇزى ھەولۇن بۇ ماۋ و
لە جىھان دەنگ دانەوەيە.

خوشه ویستم!
پیغمخوشه توش له گهـل من بـی،
چقلـی چـاوـانـی دـوـزـمنـ بـی،
بـشـکـیـنـی دـهـرـگـای زـینـدانـ و
حـهـوـشـ وـپـاـوانـ وـمـالـی خـوتـ.
با مـهـتـهـرـیـزـ،
تهـ وـجـارـ بـیـبـیـنـی تـوـیـ بهـرـیـزـ،
لهـ نـیـوـ ئـامـیـزـ.
نـهـ بـهـ زـیـوـ وـ بـهـ سـامـ بـیـ، هـیـزـ.
هـیـزـ کـورـ وـ کـیـثـیـ وـلـاتـ،
لاـوانـیـ ئـوـگـرـیـ خـهـبـاتـ.

گیانه! مالاوایی که له شانه،
له خوت دوور که وه ئاویننه،

